Contributed by Freddy De Pauw
donderdag, 09 januari 2003 -

"De aanval van waanzin in Amerika, is volgens mij de ergste uit de Amerikaanse geschiedenis: erger dan het maccarthysme, erger dan de Varkensbaai en op termijn mogelijk rampzaliger dan de Vietnamese oorlog". Die uitspraak komt van John Le Carré, een zeer succesvol Brits schrijver van spionageverhalen met een flinke dosis politieke fictie. Sinds de hysterie die volgde op 11 september 2001, ontpopt hij zich tot een scherp analist van die hysterie waarachter hij andere belangen ziet schuilgaan. Zo bestempelt hij de komende oorlog tegen Irak als een roofoorlog.

"Osama Ben Laden had in zijn stoutste dromen niet kunnen hopen dat de Amerikaanse overreactie zo groot zou zijn. Maar deze oorlog werd lang voorbereid vóór Osama toesloeg, Osama maakt die mogelijk. Zonder Osama zou Bush nu te maken hebben met Enron en met zijn verkiezingsfraude. Hij zou aangesproken worden op zijn politiek ten gunste van de rijken, zijn onverschilligheid tegenover de armoede in de wereld en de milieuproblemen, het opzeggen van talrijke internationale verdragen en de aanhoudende steun aan de schendingen van de VN-resoluties door Israël".

Maar dankzij Osama kan Bush de aandacht daarvan afleiden, daarbij geholpen door de volgzame media. Volgens Le Carré heeft een recent onderzoek uitgewezen dat de helft van de Amerikanen nu gelooft dat Saddam Hoessein achter de aanslagen van 11 september zit. Bush en zijn kliek zijn erin geslaagd de woede van de Amerikanen tegen Osama af te leiden naar Saddam, een sterk staaltje van moderne communicatie, aldus Le Carré.

Terloops wijst de auteur op de nauwe banden van Bush zelf, van zijn vice-president Dick Cheney, van veiligheidsadviseur Condoleezza Rice met de olie-industrie. "De ware reden voor de oorlog is niet de strijd tegen de 'As van het Kwaad', maar olie en geld. Dictator Saddam heeft het nadeel dat hij op de tweede grootste oliereserves van de wereld zit, terwijl buurland Iran de grootste aardgasreserves van de wereld heeft. En Bush wil beide. Al wie hem helpt, zal een deel van de taart krijgen, de anderen niets".

e Carré heeft overschot van gelijk. Waarover hebben de permanente leden van de VN-Veiligheidsraad het in essentie? Over de verdeling van de oliekoek na de oorlog. Alle vijf hebben ze hun diplomatie in die regio afgestemd op olie, China incluis. Zonder die olie zou Saddam mogen martelen naar believen, meent Le Carré die eraan herinnert dat Saddam acht jaar lang een zeer goede vriend was van het Westen dat hem bewapende bij zijn agressie tegen Iran.

Ook de Duitse schrijver Günter Grass herinnert aan die lange episode van Saddams vriendschap met het Westen. Maar intussen zou Saddam wapens voor massavernietiging in handen hebben gekregen? " Dat moet niet alleen nog worden bewezen, maar de westerse landen hebben toch zelf hun arsenalen met dergelijke wapens - en dat moet niet eens meer bewezen worden. Ze beloven dat ze na de val van de dictator democratie in Irak zullen vestigen. Maar in de buurlanden waar de militaire basissen zijn voor de aanval op Irak, regeren toch ook dictators. Worden die dan het mikpunt van de volgende oorlogen in n aam van de democratie? " Maar iedereen weet waar het om gaat, aldus Grass, namelijk olie.

Waarmee aangetoond is dat sommige auteurs veel meer inzicht hebben in de wereldproblemen, dan sommige commentatoren in onze media.

(meer op www.opendemocracy.net en www.lemonde.fr)